

Ett mjukt farväl

Så nakna vi bara kan
känner jag hur dina fingrar
tränger sig genom mitt kött
in i mina vener
medan din blick sveper mig in i din
då du rusar din resa
mot min själ
och tillsammans vi rör oss
in i varandra
för att för stundens evighet
smaka, läppja, beröra,
det vi stilla kallar att bli till ett vi

i sansens stilla möter jag dig
ett hjärtslag i taget
med sorg, och ord, som ännu inte yttrats
och det är med fingret mot mina läppar
du hindrar mig att bryta den magi
vi nyss har delat
och väldigt sakta
medan jag, kväver mitt förlåt
läggs istället dina läppar mot min panna
och kysser mig mjukt
ditt farväl

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Micael Axelsson med Poeter.se id #11082 innehar upphovsrätten